

[Henry Christensen.]

altså allerede gennem prisforhøjelser tage en del tilbage af de stedfundne indkomstforhøjelser. Videre er det næste, vi konstaterer, de udslag, det giver sig i den danske pristalsordning. I denne tid oplever vi en udløsning over pristalssystemet af nye forhøjelser på indkomstområdet på vel omkring 600-700 mill. kr., altså en meget betydelig ny købekraftsforhøjelse. Dertil kommer, at vi ved, at vi er ikke standset hermed. Vi ved, at svikmøllen går videre, vi ved, at de nye pristalsstigninger betyder nye prisforhøjelser, og at disse indgår i det næste pristal til juli, der er lønregulerende. Vi fortsætter med svikmøllen med den risiko, at vi derved fortsat forøger for det første forbruget her i Danmark, ud over hvad produktionen kan bære, og for det andet svækker vor konkurrenceevne. Jeg tror, regeringen gør forkert ved ikke at give klar og tydelig besked om denne side af sagen.

I denne situation kommer nu regeringen med sine forslag, og det, som folketinget nu må vurdere, og som vi må vurdere, er, om disse forslag er udtryk for en reform af den økonomiske politik, om det er en helhedsløsning, man sigter imod. Selv om statsministeren tog flere momenter med end måske sædvanligt i den økonomiske vurdering, må vi nok fremdeles sige, at det ikke i tilstrækkelig grad er en helhedsløsning, som det høje ting her bliver stillet over for.

Der henvises til udviklingen af statsfinanserne, og det fremgår af den økonomiske årsoversigt, at der er sket en forringelse af statsfinansernes stilling. Hvor stor forringelsen er, og hvordan det ser ud for det finansår, 1962-63, der nu snart skal indledes, må vi måske nok vurdere lidt nærmere. Man regner i årsoversigten med en stigning i skatterne på 1 200-1 300 mill. kr. automatisk i kraft af de stigende indkomster og i kraft af forbrugsafgifterne og altså også i kraft af de forhøjelser, der blev gennemført her sidste efterår. Denne stigning på 1 200-1 300 mill. kr. vil jo afbalancere budgettet på den måde, at det betaler

kontant alle drifts- og anlægsudgifter, og derudover vil der vel være omkring 700 mill. kr. i kassen til statens kapitalbudget, hvortil kommer de kapitalindtægter, man i øvrigt har, altså måske i alt 800-900 mill. kr. Det er under alle omstændigheder et meget betydeligt bidrag, der herigennem ydes til investeringerne i Danmark i offentlige anlæg, som er betydelige i disse år, og hele statens udlånspolitik betales af driftsindtægterne. Endda skønnes der, at der bliver et kontant kasseoverskud under de givne forudsætninger på omkring 100 mill. kr. Efter de skøn og vurderinger, vi har foretaget i finansudvalget, vil kasseoverskuddet måske snarere komme til at ligge et sted mellem 200 og 300 mill. kr. En vis nærmere efterprøvning af skønnet vil være fornøden, fordi vi gennem de senere år har erfaring for, at man har underbudgetteret statens indtægter meget betydeligt. Så kan den højtærede statsminister have ret i, at der måske også kan foreligge andre udgiftsområder — statsministeren nævnte forsvaret — og at det er et spørgsmål, hvorvidt de forventede nødvendige udgifter, vi bliver stillet over for, er dækket ind ved den eventuelle underbudgettering af indtægterne, og herom kan det være vanskeligt at have nogen ganske sikker mening.

Jeg tror, jeg kan sige, at vi kan være enigeså langt, at vi under de givne økonomiske vilkår her i landet vil være med til at dække ikke alene drifts- og anlægsudgifterne, men også kapitaludgifterne over statens driftsindtægter. Det betyder, at der over finanspolitikken ydes et meget betydeligt bidrag til at opretholde mulighederne for ekspansion og investeringer. Vi må så vende tilbage til, om man så skal følge regeringens tanke om, at man nu på ny skal gå ind for en yderligere betydelig vækst af den samlede skattebyrde og en yderligere betydelig overbudgettering. Herom siger den økonomiske årsoversigt:

„Et forsøg på at bremse efterspørgselsstigningen udelukkende ved en generel stramning af skattepolitikken — gennem